

* ВІНШУВАННЯ * ВІНШУВАННЯ * ВІНШУВАННЯ * ВІНШУВАННЯ * ВІНШУВАННЯ *

Днями виповнюється 60 років від дня народження відомого українського історика, правознавця і педагога, академіка Української академії історичних наук, Академії наук вищої школи України, Української академії політичних наук, заслуженого діяча науки і техніки України, визнаного фахівця у галузях історії України, історії держави і права України, канонічного права, освітньої політики, талановитого організатора навчально-освітнього процесу, декана факультету політології та права Національного університету імені М. П. Драгоманова Богдана Івановича Андрусишина.

ботою. Беззаперечними є його організаторські здібності, вміння працювати з людьми. Він сам є активним співорганізатором і діячем різних громадських організацій, творчих спілок, товариств і залучає до їхньої діяльності студентів, як ніхто вміє повести їх за собою. Значним є внесок Б. І. Андрусишина як громадського діяча на посадах голови громадської організації «Феміда», заступника голови Всеукраїнської громадської організації Союз гетьманців-державників, члена Національної спілки журналістів України, голови осередку Союзу юристів у НПУ імені М. П. Драгоманова. Як заступник голови університетського товариства «Просвіта» він робить велику і благородну справу, що, зважаючи на протистояння російській агресії, має особливе значення. Оцінюючи просвітницьку роль товариства, вчений слушно зазначає: «Треба всім українцям, передусім мешканцям півдня і сходу, знати про ті страждання, муки і кров, які покляли борці-патріоти на вівтар нашої свободи».

Як член спеціалізованих вчених рад із захисту дисертацій за спеціальностями «політологія» та «історія України», експертної ради ВАК України з історії активно займається атестацією наукових кадрів. Очолює секції соціально-гуманітарної освіти та правознавства Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України. Б. Андрусишин входить до редакційних колегій багатьох збірників наукових праць, часописів. Серед них «Юридичний журнал», «Вісник Академії праці і соціальних відносин Федерації профспілок України», «Наукові записки Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова», «Нова парадигма», «Політологія», «Пам'ять століть», «Український богослов», «Історичний календар». Поряд з цим він є відповідальним редактором часопису «Економіка і право».

Усе життя Б. Андрусишина супрово-

Хто йде за мною, хай буде сильнішим за мене...

Майбутній вчений і педагог народився 1959 року на Тернопільщині в мальовничому селі Хоростець Березанського (тепер Козівського) району в сім'ї сільських інтелігентів. Тут пройшло його босоне дитинство, тут він до пізнього вечора ганяв у м'яча, на все життя зберігши пристрасть до футбольних баталій. А ще він був капітаном місцевої волейбольної команди, змагався на першість району з шахів, залюбки малював. Зрештою, все це не завадило йому стати одним із кращих учнів у класі й на радість батькам закінчити Коростецьку восьмирічку з похвальною грамотою.

З 1974 року, зі вступом до Чортківського педучилища юний Богдан ще невпевнено але міцно взявся за плуга на нелегкій ниві вітчизняної педагогіки. Після закінчення училища з відзнакою доля закономірно привела юнака на історичний факультет Київського державного педагогічного університету імені О.М.Горького. Студентські роки, робота вчителем у Білій

Наталія Омшченко, Юрій Александрович

інтереси стосуються історії, правознавства, педагогіки, психології, філософії, політології. У його творчому доробку понад 350 опублікованих праць. Наукову роботу вчений успішно поєднує з педагогічною діяльністю. Читає лекції з історії України, історії держави і права України, канонічного права.

Уся його творча діяльність так чи інакше підпорядкована відстоюванню незалежності України, що, на його думку, «не є встановленою, раз і назавжди даною». Вона постійно потребує нашої наполегливої підтримки, оскільки ми перебуваємо на передньому краї боротьби за душі людей.

Значним є доробок вченого у висвітленні проблем історії церкви в Україні, її правового статусу, державно-церковних відносин, їхнього сучасного стану та перспектив розвитку в Україні з урахуванням світового досвіду. Незмінною була й залишається його підтримка діяльності ук-

дентські роки, робота вчителем у Білій Церкві та Києві, служба в армії спонукали небайдужу молодшу людину до глибоких роздумів над сенсом життя і своїм покликанням і дозволили остаточно усвідомити правильність здійсненого вибору.

Від 1986 року розпочалося триумфальне сходження вчорашнього студента до верхов'я науково-педагогічного Олімпу. У стінах столичного педагогічного університету, який став для нього рідною домівкою, він пройшов усі сходини на шляху до громадського визнання. Працював асистентом, старшим викладачем, доцентом, заступником декана дефектологічного факультету, успішно захистив у 1990 році кандидатську дисертацію під керівництвом відомого університетського історика, професора Миколи Даниловича Березовчука. Після закінчення 1997 року докторантури в Інституті української археології та джерелознавства імені М.С. Грушевського НАН України й блискучого захисту за консультування знаного вітчизняного вченого, члена-кореспондента НАН України Павла Степановича Соханя дисертації на здобуття наукового ступеня доктора історичних наук, присвяченої робітничій політиці українських урядів 1917 – 1920 років, Б.Андрусишин обійняв посаду заступника, а з 1998 року – декана соціально-гуманітарного факультету в своєму університеті, який вже кілька років гордо носив ім'я Михайла Драгоманова.

Від тих пір Богдан Іванович, продовжуючи історичні студії, глибоко й безповоротно захопився правом. З 1997 року він завідує кафедрою правознавства, з 1999 – теорії та історії держави і права. Уміння притягувати до себе людину дозволило йому об'єднати на очолюваних ним кафедрах цілу когорту відомих правознавців. Серед них варто назвати імена академіків Опанаса Підпрігори і Юрія Шемшученка, професорів Володимира Бабкіна, Віктора Акуленка,

Наталії Оніщенко, Юрія Александрова, Сергія Лисенкова, Юрія Крегула. Поряд з цим він опікується й політологічною складовою факультету, опираючись на таких визнаних фахівців як Ольга Бабкіна, Олександр Поляков, Володимир Горбатенко, Іван Варзар та ін. У спілкуванні з цими людьми остаточно сформувалося його власне бачення ролі та спрямування освітньо-виховного процесу.

Одним із найважливіших у житті Б.Андрусишина став 2001 рік, коли йому було присвоєно вчений ступінь професора права, що означало його офіційне зарахування до елітного вузівського середовища вітчизняних правознавців. Постійно прагнучи до поглиблення юридичної складової власних наукових інтересів, у 2006 році Богдан Іванович завершує фахову освіту й отримує диплом юриста з відзнакою Київського національного університету внутрішніх справ (тепер Національна академія внутрішніх справ України).

Особисте зростання Б. Андрусишина невід'ємне від зростання очолюваного ним підрозділу, з приводу чого, підводячи підсумок педагогічної діяльності колективу, він зазначив: «За роки свого існування наш факультет став справжнім центром підготовки фахівців нового покоління, які поєднують у собі не лише солідний професійний рівень, а й є носіями високих морально-естетичних цінностей, національно-патріотичних переконань, гідними будівничими молодого Української держави». Поряд з цим він (маючи на те вагомі підстави) з гордістю заявляє: «Ніхто з нашого факультету безробітним не ходить. Ми абсолютно в руслі сьогодення працюємо – видаємо дипломи людям, які дійсно їх заслужили, отримавши відповідні, гостронеобхідні нашому суспільству знання».

За ініціативою Б.Андрусишина вже тринадцять років поспіль навесні відбуваються щорічні «Юридичні чи-

тання» – науковий форум, який здобув визнання не лише в Україні, а й далеко поза її межами. У якості незмінних співорганізаторів читань виступають Київський університет права НАН України та Інститут держави і права імені В.М.Корецького НАН України. З директором останнього академіком Юрієм Шемшученком у Богдана Івановича склалися довірливі партнерські стосунки, до яких через відповідні договори про співробітництво в галузі юридичної науки і освіти долучилися колективи провідного наукового центру та начального закладу. За ініціативою Б.Андрусишина академік Ю. Шемшученко читає блискучі майстер-класи для студентів, атестує як голова державної екзаменаційної комісії випускників-правознавців факультету політології та права, за що й відзначений наприкінці 2008 року мантиєю почесного доктора Національного педагогічного університету імені М.П.Драгоманова.

Б.Андрусишин – людина творчого складу. Він ніколи не зупиняється на досягнутому. Йому завше тісно в наперед визначених рамках. Його наукові

раїнської православної церкви на чолі з патріархом Філаретом. Вагомим здобутком вченого є сформована ним наукова школа, що включає всебічне висвітлення концептуальних засад канонічного права. Низка праць Б.І. Андрусишина присвячена державно-правовому статусу освітніх закладів України, проблемам державно-правового регулювання освітніх процесів в Україні у контексті євроінтеграції нашої держави, забезпеченню права людини на освіту в умовах розвитку європейського освітнього простору, правам дитини, проблемам спадкоємності української державності, конституційним витокам незалежності України.

Світ побачили сотні визнаних українських науковцями особистих, колективних та ініційованих ним праць вченого. Б. І. Андрусишин також є автором численних статей до «Юридичної енциклопедії», «Енциклопедії історії України», «Сучасної української енциклопедії», «Політичної енциклопедії», «Великої української юридичної енциклопедії».

Наукову діяльність Б.Андрусишин органічно поєднує з громадською ро-

Use життя Б.Андрусишина супроводжує любов до пісні, фольклору, етичного слова. На його думку, ці важливі складові педагогічної діяльності здатні в дитини, молодій людині сформувати гуманістичний світогляд, утвердити її як цілісну особистість, пробудити патріотичну свідомість. Формування загальної та політико-правової культури має стати «стратегічним завданням становлення учителя як вихователя і організатора життєдіяльності особистості».

За заслуги перед Україною Богдан Іванович нагороджений Знаком «Відмінник освіти України», Почесною грамотою Президії АПН України, орденами Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого III-го і II-го ступенів, Почесною грамотою Кабінету міністрів України, Знаком Міністерства освіти і науки України «Василь Сухомлинський», Подякою Київського міського голови та іншими відзнаками й нагородами.

За висловом професора Івана Варзара, Богдану Івановичу властиві «мисляча та чесна голова, «холодний окомір» у повсякденних ситуаціях, небайдуже до всього серце, гостре почуття особистої відповідальності за доручену справу». Отож, дійшовши до шістдесятилітнього рубежу, талановитий український вчений і педагог може почувати себе з упевненістю особистості, здатної творити середовище кращих людей, покликаній жити і працювати, утверджуючи християнську істину «Хто йде за мною, хай буде сильнішим за мене».

**Володимир
ГОРБАТЕНКО,**

доктор політичних наук,
професор